

Zasady przyznawania dodatku za pracę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia

§ 1

1. Ze względu na warunki wykonywania pracy pracownikowi Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, może być przyznany dodatek za pracę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.

§ 2

1. Wniosek o przyznanie dodatku dla pracownika przygotowuje kierownik jednostki organizacyjnej, w której pracownik jest zatrudniony.
2. Wnioski, o którym mowa w ust. 1 opiniuje komisja powołana przez rektora, w skład której wchodzi zakładowy społeczny inspektor pracy, przedstawiciel Inspektoratu BHP oraz przedstawiciel Działu Kadr i Płac.
3. Wniosek o przyznanie (zmianę stopnia, wstrzymanie) pracownikowi dodatku za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych dla zdrowia zatwierdza, zgodnie z regulaminem organizacyjnym, rektor, prorektor lub kanclerz.

§ 3

1. Dodatek przyznaje się na czas określony lub na czas nieokreślony.
2. Rektor lub osoba przez niego upoważniona przyznaje dodatek za pracę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia w oparciu o wniosek zaopiniowany przez Komisję, o której mowa w § 2 ust. 2.

§ 4

1. Ustala się trzy stopnie szkodliwości warunków pracy.
2. Przy pierwszym stopniu szkodliwości dodatek, o którym mowa w § 1, przysługuje za prace wykonywane:
 - 1) w warunkach narażenia na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
 - 2) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie,
 - 3) w pomieszczeniach zamkniętych, w których ze względów technologicznych utrzymuje się stała temperatura efektywna powyżej, powyżej 25° C lub poniżej 10° C,
 - 4) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe, w tym przy spawaniu lub stosowaniu lamp w celach bakteriobójczych,
 - 5) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub bezpośrednim kontakcie z wodą.

3. Przy drugim stopniu szkodliwości dodatek, o którym mowa w § 1, przysługuje za prace wykonywane w warunkach:
 - 1) narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
 - 2) narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
 - 3) obniżonego lub podwyższonego ciśnienia wynikającego z procesu technologicznego, w tym w kesonach lub komorach ciśnieniowych,
 - 4) narażenia na szkodliwe działanie miejscowej wibracji, w tym przy używaniu ręcznych narzędzi pneumatycznych,
 - 5) natężenia hałasu przekraczającego dopuszczalne normy.
4. Przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości dodatek, o którym mowa w § 1, przysługuje za prace wykonywane:
 - 1) w warunkach narażenia na działanie: benzenu, benzydyny, alfa- i beta-naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez instytut medycyny pracy,
 - 2) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
 - 3) w kontakcie (styczności) z materiałem zakaźnym lub chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,
 - 4) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300000 MHz w strefie zagrożenia.

§ 5

1. Dodatek, o którym mowa w § 1, przysługuje pracownikowi wykonującemu prace, o których mowa w § 4 ust. 2 i 3 oraz ust. 4 pkt a-c, co najmniej przez 40 godzin w miesiącu, natomiast pracownikowi wykonującemu prace wymienione w § 4 ust. 4 pkt d - przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia - niezależnie od wymiaru czasu pracy wynikającego ze stosunku pracy.
2. W przypadku zbiegu uprawnień do dodatków za prace wykonywane w warunkach o różnym stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości, pracownikowi przysługuje jeden dodatek według najwyższego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości.

